

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 514. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019678768/facsimile.pdf> (tilgået 18. oktober 2021)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

egen Kval og blindet af Angst neppe haft Sands for Noget udenfor sig.

— Stakkels, stakkels Ven! hvad maa du have lidt! hviskede hun.

— Det er kun altfor vel forskyldt hvad jeg har lidt . . . Men at du skal lide saadan, og det er min Skyld alene! . . .

— Troer du da, at jeg vilde undvære det, og hellere aldrig have kjendt dig.

— Det havde saavist været det bedste for dig, svarede Jakob med et dybt Suk og rystede paa Hovedet.

— Hvad der er bedst for os, det veed kun han hvem vi vil bede, at han fører os Alle til sig, sagde Skovfogden. — — —

Der var paa dette Tidspunkt mindre Larm, end der havde været noget Øieblik før under hele Branden, og en hel Del færre Mennesker i Gaarden, da en stor Del var løbet om bag ved Bageriet for der at hjælpe til ved Slukningsarbeidet. Efter at Møllen havde gjort sin sidste Anstrengelse med sin store Brandfakkel og dette Angreb seierig var blevet afslaaet, var Stuehuset saa godt som uden Fare. Der var ikke længer noget flammende Baal tæt tilhøre for det, hvis glødende Hede kunde faa Straataget til at fænge. Nede i Møllens Stensokkel brændte endnu Broloftet, men foroven stod nu kun